

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 1T/65/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1611010143
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Lehoczký
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2014:1611010143.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Malackách samosudcom Mgr. Miroslavom Lehoczkým v trestnej veci vedenej proti obžalovanému V. W., pre prečin zatajania veci podľa § 236 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 08.09.2014 v Malackách, takto

r o z h o d o l :

obžalovaný
V. W., nar. XX.XX.XXXX v S., trvale bytom G. č. XXXX/XX,
Q.

sa uznáva vinným,
že

dňa 14.03.2008 v čase o 09.35. hod si v Q. na ulici I.. G. číslo X v pobočke ČSOB banky prisvojil sumu vo výške 400 000,- Sk, ktorá sa do jeho moci dostala omylom potom, ako mu pracovníčka predmetnej banky vyplatila sumu vo výške 577 000,- Sk namiesto požadovanej sumy 177 000,- Sk, pričom vyplatený rozdiel si ponechal, čím poškodenej ČSOB, a.s. spôsobil škodu vo výške 13 277, 60 € (400 000,- Sk),

t e d a

prisvojil si cudziu vec, ktorá sa dostala do jeho moci omylom a spôsobil tak väčšiu škodu,

č í m s p á c h a l

prečin zatajania veci podľa § 236 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona,

Za to sa
odsudzuje

podľa § 236 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 36 písm. j) a 38 ods. 3 Trestného zákona k trestu odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a § 50 ods. 1 Trestného zákona mu súd výkon uloženého trestu podmiennečne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obvinenému ukladá povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti Československá obchodná banka, a.s. so sídlom Michalská č. 18, 815 63 Bratislava, IČO:

36854140 škodu vo výške 11.355,56.-€ a poškodenej F. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. K. č. XXX/XX, Q. škodu vo výške 2.164,81 .-€.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Malackách podal dňa 18.04.2011 na tunajší súd obžalobu pod č. k. 2Pv 107/08-34 zo dňa 18.04.2011 na V. W. (ďalej len „obžalovaný“) pre prečin zatajania veci podľa § 236 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona Súd vo veci vyhlásil rozsudok dňa 18.02.2013, proti ktorému podal obžalovaný v zákonnej lehote odvolanie. Krajský súd v Bratislave na verejnom zasadnutí konanom dňa 01.10.2013 uznesením sp. zn. 3To 82/2013 zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil okresnému súdu Malacky, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodenej F. J., zást. poškodeného JUDr. K. Y., svedkov D. V., A. W., U. W., kpt. JUDr. E. Q. a H. R., znalca ppl. Ing. Z. I. z Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru v Bratislave (ďalej len KEÚ PZ) a prečítaním svedeckej výpovede U. V., oboznámil sa s odborným vyjadrením KEÚ PZ a priloženým CD nosičom obsahujúci videozáznam z pobočky ČSOB Q., ako aj s ostatným spisovým materiálom a zistil skutkový stav tak, ako je uvedený vo výroku rozsudku.

Obžalovaný V. W. sa necítil byť vinným zo spáchania skutku, ktorý mu bol kladený za vinu. Obhajoval sa tým, že vtom čase chcel kúpiť záhradnú chatku so záhradou za 180.000,- Sk od manželov V.. Za týmto účelom im vyplatil zálohu vo výške 3.000,- Sk. Z tohto dôvodu išiel do banky, kde chcel vybrať zvyšnú sumu 177.000,- Sk. Pracovníčka pokladne sa ho najprv pýtala, v akých bankovkách to chce, keď jej povedal, že mu je to jedno, odrátala mu najprv 77.000,- Sk v rôznych bankovkách v nominálnej hodnoty 1.000,- a 5.000,- Sk. Zvyšných 100.000 narátala v čítačke zapáskovala ich s tým, že navrchu bola päťtisícová bankovka. Na jeho požiadanie mu dala obálku, do ktorej si vložil peniaze a takto si ich dal do vnútorného vrečka bundy. Peniaze pred vložením do obálky neprerátaval, dôveroval pracovníčke banky. Po odchode z banky si ešte z bankomatu z iného účtu vybral 2.000,- Sk, ktoré potreboval na poplatok do katastra nehnuteľností. Ešte v ten deň boli s manželkou a dcérou u V., kde im odovzdal peniaze v obálke, pričom on sa venoval dcérke, ktorá bola nervózna a plakala. Po chvíli sa spýtal V., či je všetko v poriadku, či suma zodpovedá kúpnej cene, načo ho oni uistili, že áno a preto odišli a išli podať vklad do katastra nehnuteľností. Asi o 3 dni, t.j. v pondelok mu telefonovali z banky, aby tam prišiel, čo nemohol, nakoľko bol v tom čase v Košiciach. Nechceli mu povedať dôvod, preto povedal, aby zavolali jeho manželke, ktorá do banky išla a zistila, čo je vo veci, t.j. že mu vyplatili o 400.000,- Sk viac. V záujme vyriešenia veci išli s manželkou a švagrinou v piatok do banky, tu s nimi rokoval jeden pán z Bratislavy a bola tam aj pani W.. Tvrdili, že mu omylom vyplatili o 400.000,- Sk viac, a že majú na to dôkaz. Vyjadril sa, že o tom nič nevie, žiadnych 400.000,- Sk navyše nemá. Odmietli mu tiež povedať, aký dôkaz majú. Tvrdili, že si pracovníčka pokladne pomýlila tisícové bankovky s päťtisícovými. Obžalovaný uviedol, že manželka bola ešte predtým s jedným pánom z banky u V. a pýtala sa ich, či náhodou nebolo v obálke o 400.000,- Sk viac. V. tvrdili, že nie, kontrolnú pásku medzičasom zahodili a z peňazí mali už len polovicu, lebo polovicu už dali dcére. Ten pán z banky čakal pred domom V.. U V. bol opakovane, kde im vysvetlil, aká je situácia, avšak oni zotrúvali na tom, že žiadne peniaze navyše nedostali.

V čase, keď vyberal peniaze, videl na čítačku peňazí len z boku a nesledoval ju. Tých 100.000,- Sk, ktoré rátala pracovníčka v čítačke bolo prelepených páskou, ostatné bankovky neboli zviazané. Po odchode z banky peniaze neprerátaval a V. ich odovzdal v obálke, tak ako ich dostal.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 08.09.2014 obvinený uviedol, že nevie, či na peniazoch, ktoré dal manželom V. bola páska alebo nie. On im tieto peniaze odovzdal tak, ako mu boli odovzdané v banke. To znamená, že ak boli bankovky previazané páskou, tak im ich odovzdal aj s páskou. O tom, že pásku V. zahodili, vie od nich samých. Toto mu hovorili, keď bol neskôr u nich a hovoril im, že im zrejme odovzdal viac peňazí.

Svedkyňa JUDr. K. Y. vypovedala, že dňa 14.3.2008 bolo po zúčtovaní všetkých pokladničných operácií zistené, že v pobočke banky v Q. je schodok 400.000,- Sk. Sprostredkovane vie, že tohto dňa prebehlo približne 8 hotovostných operácií vo vyšších hodnotách, tieto boli preverené prostredníctvom kamerového systému, pričom malo byť zistené, že v prípade obžalovaného pracovníčka mu odovzdala balík päťtisícových bankoviek namiesto tisícikorunových a v dôsledku toho vznikol tento rozdiel. Svedkyňa uviedla, že ona tento kamerový záznam nevidela, toto vedela len zo správy pracovníka, ktorý sa zaoberal preverovaním tohto prípadu. Svedkyňa ďalej uviedla, že vo všeobecnosti je prax taká, že

hotovosť je dodávaná z Národnej banky Slovenska v balíčkoch po 100 ks a bankovky sú v tomto počte prelepené páskou, na ktorej je vyznačená ich nominálna hodnota. Tieto balíčky sa podľa interných predpisov pred vyplatením klientovi opätovne preratávajú a prelepujú tou istou páskou z Národnej banky Slovensko. V predmetnej veci zrejme došlo omylom k zámene balíku bankoviek vo vyššej nominálnej hodnote t.j. vo výške 5.000,- Sk. Čítačka bankoviek počíta len počet kusov, nie ich nominálnu hodnotu. V súvislosti s touto vecou boli všetky väčšie hotovostné výbery, ku ktorým toho dňa došlo, preverené prostredníctvom kamerových záznamov a výpovedí pracovníkov.

Svedkyňa D. V. vypovedala na hlavnom pojednávaní dňa 14.01.2013, kde uviedla, že na predaji záhradnej chaty sa dohodli s manželkou obžalovaného, kúpna cena bola dohodnutá 170.000,- Sk a z tejto sumy im nebola dopredu vyplatená žiadna záloha, peniaze im boli vyplatené naraz v prítomnosti obžalovaného, jeho manželky a jej nebohého manžela. Okrem toho tam bola aj ich malá dcéra, ktorá sa hrala v kuchyni, kde sedeli. Nevie kto peniaze vyložil na stôl, tieto boli položené v strede stola, celá suma bola zložená v bankovkách v nominálnej hodnote 100,- Sk. Bankovky v inej nominálnej hodnote tam neboli a taktiež neboli previazané, ani prelepené, boli voľne položené na sebe. Bankovky prerátala 2x a po nej aj manžel a obidvaja zhodne narátali 170.000,- Sk. Manželka obžalovaného prišla na druhý deň potom, ako im dali peniaze a hovorila, že majú nejaký problém v banke, že tam chýbajú peniaze pokladničke a hovorila, že peniaze, asi majú oni. Ona jej hneď povedala, že to nie je možné, lebo peniaze preratávali pred nimi.

Po upozornení na rozpory s jej výpoveďou v prípravnom konaní svedkyňa poprela, že by vypovedala, že peniaze boli previazané páskou, že napočítala sumu 165.000,-Sk, že tam boli len päťtisícové bankovky, že manžel prekrížil každú päťtisícovú bankovku, a že by jej dal obžalovaný pri odchode 500,- Sk. Zápisnicu o jej výsluchu nečítala. Podpis na zápisnici je jej, ale už si nepamätá, že ju podpisovala.

Nakoľko svedkyňa D. V. dňa 30.12.2013 zomrela, súd na hlavnom pojednávaní konaného dňa 08.09.2004 vypočul ako svedkyňu jej dcéru H. R., ktorá bola jej jedinou dedičkou. Svedkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že od svojich rodičov vedela, že záhradu predali manželom W. za 170.000,- Sk z dôvodu, že rodičia už boli starí a ona s manželom záhradu nechceli. Manželia W. im peniaze vyplatili v hotovosti s tým, že si túto sumu prerátavali viackrát. Rodičia jej nespomínali, či im predtým obžalovaný vyplatil nejakú zálohu. Ďalej uviedla, že od rodičov vie, že asi po týždni prišiel za nimi p. W. a obvinil ich, že im vyplatil viac peňazí, a že sú zlodeji. Rodičov to veľmi trápilo až do smrti, keďže sa obidvaja považovali za čestných ľudí. Rodičia túto sumu použili na výmenu okien a dverí v rodičovskom dome, išlo o sedem okien a vie, že ešte niečo doplácali. Svedkyňa vypovedal, že v rámci dedičského konania bola predmetom dedičského konania aj vkladná knižka, na ktorej bolo približne 9.000 €.

Z dôvodu značných rozdielov vo výpovedi svedkyne D. V. v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní, v zmysle inštrukcií Krajského súdu, súd na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18.06.2014 vypočul ako svedka kpt. JUDr. E. Q., ktorý vykonal výsluch svedkyne v prípravnom konaní. Svedok na hlavnom pojednávaní uviedol, že si spomína, že v tejto veci vykonával procesné úkony, ale vzhľadom na odstup času si už nespomína na žiadne konkrétne skutočnosti s výpoveďou svedkyne D. V.. Vzhľadom na úmrtie svedka U. V. dňa 19.6.2012, súd podľa § 263 ods.3 písm. a/ Trestného poriadku prečítal jeho výpoveď z prípravného konania v ktorej uviedol, že záhradu predávali pôvodne za sumu 180.000,- Sk. Potom sme z tejto ceny zľavili a ponúkli ju W. za cenu 170.000,-Sk. P. W. súhlasil s touto cenou a dopredu im dal sumu 3.000,- Sk. Táto suma bola za prepis záhrady. Potom, v piatok prišiel za ním p. W. aj s manželkou, pričom povedal, že má so sebou aj peniaze na kúpu záhrady. Sadli si teda k stolu, vedľa neho sedela manželka a oproti ním p. W. s manželkou. Tiež tam mali svoje dieťa. P. W. vytiahol „na dvakrát“ z vrecka peniaze a položil ich na stôl. Po tom, čo ich položil, tak manželka tieto zobrala a začala ich prepočítavať. Po ich prepočítaní ich posunula k nemu a ich takisto začal počítať takým spôsobom, že bankovky ukladal krížom na seba, kde ukladal dve 5 tisícové bankovky na seba a narátal sumu 165.000,-Sk. Peniaze boli v 5 tisícových bankovkách a bola na nich nejaká páska, ale peniaze neboli pevne zviazané, nakoľko keď manželka tieto zobrala do ruky, tak jej vypadli z tejto pásky. Potom p. W. ešte z vrecka vytiahol 1.000,- Sk a tieto položil na stôl. Chvíľu sa ešte bavili, a potom W. odišli, peniaze však ostali na stole. Tých 165.000,Sk p. W., podľa výpovede svedka vytiahol na dvakrát z vrecka a potom ešte dodal 1.000,-Sk. Boli u nich asi hodinu. Vtedy podpísali aj zmluvu. Peniaze mal doma, tieto použil na rôzne výdaje, kupovali plastové okná a pod.

Svedkyňa A. W., manželka obžalovaného vypovedala, že bola s manželom a s dcérou v banke, keď bol vyberať peniaze. Čakali ho pri stolíku a on bol pri pokladničnej prepážke. Odtiaľ išli najprv do DEXIA Banky vybrať z jej konta 2.000,- Sk na zaplatenie poplatku v katastri nehnuteľností. Potom išli rovno k V., kde im manžel odovzdal sumu 177.000,- Sk. Tieto peniaze mal manžel uložené v obálke vo vrečku, neskôr ich pani V. prepočítavala a mala ich rozložené na kôpky na stole. Ona ani manžel peniaze predtým neprerátali, keďže hovoril, že v banke ich počítali na elektronickej čítačke. Táto suma

sa skladala z päťtisíckorunových a tisíckorunových bankoviek. Darovaciu zmluvu uzatvorili na žiadosť V., keďže sa chceli vyhnúť plateniu vyšších daní. Darovaciu zmluvu podpisovali u nich doma v piatok, keď im odovzdali peniaze. Od nich išli rovno na kataster, kde podali návrh na vklad. Podpisy na zmluve neoverovali, podpisy si overovali len manželia V..

Nie je pravdou, že by kúpili záhradnú chatku s pozemkom za 170.000,- Sk, bolo to za sumu 180.000,- Sk a kúpnu cenu vyplatili v päťtisíc a tisíc korunových bankovkách. Pokiaľ pani V. tvrdila na hlavnom pojednávaní niečo iné, nevie si vysvetliť z akého dôvodu takto vypovedala, asi preto že je už stará a veci si už nepamätá. Tiež im dali zálohu 3.000,- Sk na základe žiadosti pána V. za vyhotovenie zmlúv, pretože predchádzajúci záujemcovia ho v tomto smere oklamali. Videla, ako manžel dával u V. obálku s peniazmi na stôl. Potom videla peniaze rozložené na kôpkach, keďže medzi tým sa musela venovať dcére a od stola odbiehala. Celou cestou k V. manžel s týmito peniazmi nemanipuloval. V pondelok ju potom kontaktovali z banky, aby vo vlastnom záujme a v záujme manžela tam prišla. Na tomto stretnutí jej oznámili, že manželovi omylom dali o 400.000,- Sk viac. Bola z toho šokovaná a povedala im, že peniaze neprerátujú, tieto prerátovávala pani V.. Na požiadanie pána V., ktorý zastupoval banku ju odviezol k V., ktorým vysvetlila o čo ide, avšak títo zhodne popreli, že by boli dostali viac peňazí. Pán V. pri tom nebol, čakal na ňu v aute. Na druhý deň boli aj s manželom opätovne v banke, kde opätovne hovorili, že o tom nič nevedia, nakoľko manžel si tieto peniaze pri odchode z banky neprerátal. My sme ich žiadali, aby nám ukázali nejaké dôkazy, keďže sme nevedeli, či klamú V., alebo kde sa stala chyba. Dôkazy im odmietli ukázať.

Svedkyňa U. W. vypovedala, že dňa 14.03.2008 bol u pani J. na pokladni č. 1 zistený pri uzávierke schodok 400.000,- Sk, pričom nevedeli, ani opakovanými previerkami zistiť, ako k tomuto schodku došlo. Preto požiadala bezpečnostného technika pána B., aby im pomocou kamerového systému pomohol spresniť, kde mohlo k chybe dôjsť. Prostredníctvom emailovej komunikácie mu vytypovala transakcie, ktoré je treba preveriť. Išlo o transakcie týkajúceho sa väčšieho výberu, alebo vkladu, keďže na základe svojich pracovných skúseností tipovala, že by mohlo ísť o nejaký omyl. Technik previerkou zistil, že sa jednalo o prípad výberu pána W., keďže na kamerovom zázname bolo jasne vidieť, že mu bol odovzdaný najprv balíček 100 ks bankoviek v nominálnej hodnote 5.000,- Sk, a potom mu bolo ručne narátaných 14 ks päťtisícových bankoviek a 7 ks tisíckorunových bankoviek. Obžalovaný si tieto peniaze vložil vzápätí do náprsného vrečka. Vzápätí po tomto zistení kontaktoval obžalovaného telefonicky, v jej prítomnosti vtedajší riaditeľ pobočky pán V., s cieľom dohodnúť stretnutie s obžalovaným v záujme uzatvorenia dohody o vrátení omylom vyplatenej sumy. Keďže obžalovaný hovoril, že je odcestovaný stretli sa s jeho manželkou, ktorej vysvetlili, čo sa stalo a dohodlo sa stretnutie s jej manželom na druhý deň. Ona sama sa nevyjadrila, či o tom niečo vie, alebo nie. Obžalovaný podľa jej názoru bol trochu nervózny, popieral, že by prevzal viac peňazí, ako 177.000,- Sk a pýtal sa, aký majú o tom dôkaz. My sme mu nepovedali, že sa jedná o kamerový záznam. Obžalovaný prišiel na stretnutie s manželkou a s jej sestrou. K ďalšiemu stretnutiu neprišlo, bol nám len doručený jeho list, v ktorom opakovane tvrdil, že prevzal len 177.000,-Sk. Čítačky bankoviek sledujú pri čítaní viaceré rozhodujúce veličiny, ako je rozmer bankovky, nominálna hodnota, ochranné prvky, tak že nie je možné, aby sčítačka spočítala bankovky rôznej hodnoty, ako náhle by tam boli vložené rôzne bankovky, čítačka by vyhodila chybu a zastavila by počítanie. Z toho je zrejmé, že pokladnička nemohla v jednom balíčku počítat bankovky rôznych nominálnych hodnôt. Pokiaľ teda navrchu balíka bola päťtisícová bankovka, museli byť aj ostatné prerátované bankovky tej istej nominálnej hodnoty.

Poškodená F. J. vypovedala, že dňa 14.3.2008 pri uzávierke pokladne zistila schodok vo výške 400.000,- Sk. Vôbec nevedela, ako tento schodok vznikol, až na základe kamerového záznamu bolo zistené, že jednému klientovi vydala zle peniaze a to tak, že boli zamenené tisícky za päťtisícky. Toto jej oznámil riaditeľ V.. Bankovky bývajú balené po 100 ks a prelepené páskou. Všetky bankovky v množstvách po 100 ks sú prelepené páskou, bez ohľadu na ich nominálnu hodnotu. Bankovky dostávali z centrálného trezoru v balení po 100 ks, pričom každé balenie bolo podpísané pracovníčkou, ktorá ich balila, tak isto sme postupovali pri odvode peňazí do centrálného trezoru. Pokiaľ sa peniaze vydávali klientovi vždy sa pred ním bankovky prerátali, aj keď boli viazané v balíčku. Bankovky v balíčku prerátala tak, že ich dala do čítačky bankoviek. Pamätá si, že tisíckorunáčky boli fialovej farby a päťtisíckorunáčky boli farby do hnedá. Banka jej škodu zosobnila tak, že na základe uzavretej dohody bola povinná zaplatiť jej sumu 65.217,- Sk, ktorú celú uhradila v mesačných splátkach po 40,- euro.

Z odborného vyjadrenia KEÚ PZ spracovaného na základe CD nosiča, obsahujúceho videozáznam z pobočky ČSOB, Q. zo dňa 14.03.2008 v čase okolo 09.35 hod. (skutok) vyplýva, že

1. z predloženého videosúboru s názvom malac.avi bola zhotovená vytlač obrázkov (Obr. č. 1 - č. 8) dokumentujúcich zaznamenanú podozrivú osobu, ktorá preberala finančnú hotovosť.

2. Detailné zobrazenie prevzatej hotovosti podozrivou osobou a detailné zobrazenie z porovnávacieho videozáznamu dokumentujú obrázky č. 9 - č. 16, ktoré tvoria Prílohu č. 1 odborného vyjadrenia.

3. Vzhľadom na skutočnosť, že nebolo zistené, či vydávané bankovky boli nové použité alebo ich kombinácia, meranie hrúbky zväzku bankoviek nebolo realizované. V súčasnej dobe nie je možné zabezpečiť nové bankovky nominálnej hodnoty 1.000,Sk a 5.000,- Sk. Meranie hrúbky zväzku bankoviek by vzhľadom na rozlíšenie predloženého videozáznamu nevedlo k empirickým a porovnateľným výsledkom.

4. Detailným skúmaním predloženého sporného videozáznamu bolo zistené, že 14 ks bankoviek nominálnej hodnoty 5.000,- Sk nebolo vydávané v balíčku, ale boli prepočítavané po kusoch priamo pred podozrivou osobou. Z toho dôvodu nebolo porovnávané zobrazenie balíčkov bankoviek (14 ks a 100 ks) s nominálnou hodnotou 5.000,- Sk. Túto skutočnosť dokumentuje upravený sporný videozáznam, ktorý tvorí prílohu č. 2 odborného vyjadrenia

5. Pre porovnanie veľkosti zväzku bankoviek 100 ks nominálnej hodnoty 5.000,- Sk a 20 ks nominálnej hodnoty 5.000,- Sk bol zhotovený porovnávací videozáznam, ktorý umožňuje vizuálne pozorovať rozdiel medzi zväzkami bankoviek. Zobrazenie porovnávaných zväzkov dokumentujú obrázky č. 17 a č. 18 v Prílohe č. 1 odborného vyjadrenia. .

6. Videosúbory s názvom Vystúp 01.avi (Vystúp 01_slow).avi, ktoré sa nachádzajú na CD-R nosiči (Príloha č. 2) dokumentujú prepočítavanie kusových bankoviek nominálnej hodnoty 5.000,- Sk (14 ks) a nominálnej hodnoty 1.000,- Sk (7 ks). Videosúbor bol vytvorený z predloženého videosúboru malac.avi spomalením záznamu na 50% a vložením čísiel 2-14 a 1-7 podľa dynamických pohybov pracovníčky pobočky, ktorá kusové bankovky preratúvala pred podozrivou osobou.

Svedok pplk.Ing. Z. I., ktorý odborné vyjadrenie vypracoval na hlavnom pojednávaní vypovedal, že vzhľadom na kvalitu tohto záznamu, nie je možné určiť, či balíček bankoviek obsahuje bankovky rovnakej nominálnej hodnoty, alebo rôznej nominálnej hodnoty.

Z video záznamu bolo možné ustáliť a dokumentovať farebné rozlíšenie bankoviek, ako aj to, že obžalovanému boli vydané bankovky rôznej nominálnej hodnoty, a to bankovky červenohnedej farby a bankovky modrej farby. Nie vždy sa dalo s určitosťou zistiť, koľko bankoviek tej ktorej nominálnej hodnoty bolo obžalovanému odovzdané. Len s pohybu pokladničky pri preratúvaní peňazí bolo možné usúdiť, aký počet bankoviek a akej hodnoty odpočítala.

Vyššie uvedené závery korešpondujú so záznamom kamerového systému premietnutého na hlavnom pojednávaní. Zo záznamu je viditeľné, že obžalovanému bol najprv odovzdaný balíček bankoviek hnedej farby previazaný páskou a následne manuálne odrátané bankovky hnedej farby na kôpku na pravej strane z pohľadu pracovníčky pokladne a ďalej odrátané bankovky modrej farby na kôpku na ľavej strane. Obžalovaný vzal bankovky modrej farby a položil ich na ostatné bankovky hnedej farby. Celú vyplatenú sumu obžalovaný uložil do obálky, ktorú mu dala pracovníčka pokladne a túto si uložil do ľavého vnútorného vrečka na bunde. Potom opustil priestory banky.

Z písomných správ ČSOB o prešetrení pokladničného schodku /č.l. 75-95 /vyplýva, že dňa 14.03.2008 bol zistený pokladničný schodok u klientskej pracovníčky p. J. F. vo výške 400.000.-Sk. Po kontrole všetkých operácií uskutočnených daný deň bolo zistené, že uvedená omylom vyplatila z účtu č.XXXXXXXXXX/XXX namiesto sumy 177.000.-Sk sumu 577.000.-Sk, p.W. V. nar.XX.XX.XXXX, čím vznikol pokladničný schodok. Zamenila si balík bankoviek v nominále 100ks/1000.-Sk za 100ks/5000.-Sk. Dňa 19.03.2008 sa uskutočnilo stretnutie v prítomnosti p.W. V., p.W., p.B. a za banku Ing.Q. V. a U. W.. Klient tvrdil, že prevzal od klientskej pracovníčky 20 kusov bankoviek v nominále 5000.-Sk pod páskou a ostatné päťtisícokorunáčky spolu so siedmimi kusmi tisícokorunáčok do sumy sedemdesiatsedemtisíc mu pracovníčka narátala manuálne. Počas osobného stretnutia klient pôsobil nervóznym dojmom a stále sa dotazoval na dôkaz. Klient po osobných stretnutiach a ani po písomnom upozornení a žiadosti pobočky banky nevrátil čiastku 400 tis. SKK, ktorá predstavuje pokladničný schodok na pobočke banky v Q., nakoľko podľa svojho vyjadrenia neprijal žiadne iné prostriedky, okrem 177.000 SKK.

Dňa 01. februára 2008. Československá obchodná banka, a.s. uzavrela s pracovníčkou F. J. dohodu o náhrade škody, vo výške 65.217,- Sk v mesačných splátkach od septembra 2008.

Súd vyhodnotil dôkazy jednotlivo, ako aj vo vzájomných súvislostiach a na ich podklade má za preukázané, že obžalovaný skutok spáchal tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Súd má za preukázané, že obžalovaný naplnil znaky skutkovej podstaty prečinu zatajenia veci podľa § 236 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, keď si prisvojil finančnú hotovosť vo výške 13.277 € (400.000,- Sk), ktorá mu bola pracovníčkou banky vyplatená omylom a spôsobil tak spoločnosti ČSOB väčšiu škodu.

Skutočnosť, že obžalovanému bola pracovníčkou banky omylom vyplatená finančná hotovosť vo výške 400.000 Sk má súd za preukázanú predovšetkým z podkladov predložených bankou ako aj svedeckými výpoveďami pracovníkov banky. Pri svojich úvahách súd vychádzal predovšetkým z kamerového

záznamu banky a vytlačených obrázkov z toho záznamu, ktoré sú súčasťou odborného vyjadrenia KEÚ PZ. Súd poukazuje predovšetkým na obrázok č. 5, na ktorom je viditeľné, že obžalovaný preberá balík bankoviek od pracovníčky banky, pričom tento balík je previazaný páskou a taktiež je viditeľné, že prvá bankovka je hnedej, resp. hnedočervenej farby, čo zodpovedá bankovke s nominálnou hodnotou 5000 Sk. Obžalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že pracovníčka banky sumu vo výške 100.000 Sk odrátala na čítačke, zápaskovala ich s tým, že navrchu bola päťtisícová bankovka. Nespornou teda bola skutočnosť, že pracovníčka banky prerátavala peniaze na elektronickej čítačke a tieto potom zápaskovala, pričom vrchnou bankovou bola bankovka s nominálnou hodnotou vo výške 5.000 Sk. Spornou zostala otázka, akej nominálnej hodnoty boli ostatné bankovky v zapáskovanom balíku. Obranu obžalovaného, ktorý tvrdil, že ostatné bankovky v tomto balíku mali nominálnu hodnotu 1000,- Sk, má súd za vyvrátenú predovšetkým svedeckou výpoveďou U. W. pracovníčky banky, ktorá uviedla, že elektronickej čítačky pracujú na takom systéme, že sledujú pri čítaní viaceré veličiny, ako je rozmer bankovky, nominálna hodnota, ochranné prvky, takže nie je možné, aby čítačka spočítala bankovky rôznej nominálnej hodnoty. Ako náhle by tam boli vložené rôzne bankovky, čítačka by vyhodila chybu a zastavila počítanie. Na základe uvedeného, má súd za preukázané, že v balíku, ktorý bol odovzdaný obžalovanému v banke a opatrený páskou nemohli byť bankovky rôznej nominálnej hodnoty tak, ako to vo svojej výpovedi uviedol obžalovaný. Táto skutočnosť je taktiež potvrdená výpoveďou svedkyne U. W., ktorá uviedla, že podľa predpisov banky sa páskou opatruje len balík bankoviek, ktorý obsahuje sto kusov bankoviek rovnakej nominálnej hodnoty. Toto potvrdzuje aj skutočnosť, že pracovníčka banky ďalšie bankovky v hodnote 77.000,- Sk nepáskovala, ani nerátala na elektronickej čítačke, ale ich len voľne odovzdala obžalovanému. Z uvedeného vyplýva, že ak by sa udalosti stali tak, ako to uvádza obžalovaný, že v zapáskovanom balíku bola na vrchu bankovka v nominálnej hodnote 5000 Sk a ostatné bankovky v balíku boli v hodnote 1000 Sk, elektronickej čítačka by automaticky pri prepočítavaní vyhodila chybu, čo sa však nestalo. Rovnako má súd za preukázané, že v balíku opatrenom páskou, ktorý bol odovzdaný obžalovanému nemohlo byť 20 kusov bankoviek nominálnej hodnoty 5000 Sk. Túto skutočnosť dokazuje obrázok č. 18. na ktorom je zachytený balík bankoviek v nominálnej hodnote 5000 Sk s počtom kusov 20. Pri porovnaní s obrázkom č. 5, na ktorom je viditeľný balík bankoviek, ktorý bol obžalovanému odovzdaný, je možné aj voľným okom vidieť rozdiel v hrúbke týchto balíkov. Na základe uvedeného má súd nad všetku pochybnosť preukázané, že pracovníčka banky odovzdala obžalovanému bankovky v hodnote 577.000 Sk namiesto 177.000 Sk, a to tak, že mu omylom vydala balík bankoviek v počte sto kusov s nominálnou hodnotou 5000,-Sk (teda 500.000 Sk) namiesto balíka bankoviek v počte sto kusov s nominálnou hodnotou 1000 Sk, čoby predstavovalo sumu 100.000 Sk a k tomu mu ručne dopočítala sumu vo výške 77.000,- Sk.

Nakoľko obžalovaný vo svojej obrane uvádzal, že peniaze, ktoré mu boli vyplatené v banke odovzdal manželom V., od ktorých spolu s manželkou kupovali záhradu, bez toho aby tieto znovu prepočítaval alebo s nimi nejako manipuloval, zaoberal sa súd aj touto otázkou, teda, či táto omylom vyplatená suma bola nakoniec odovzdaná obžalovaným manželom V.. V tomto smere súd vychádzal predovšetkým zo svedeckých výpovedí A. W., D. V. a U. V., ktorí boli pri vyplácaní kúpnej ceny za záhradu prítomní.

Svedkyňa D. V. vypovedal na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14.01.2013, pričom jej výpoveď vykazovala v niektorých bodoch rozpory s jej výpoveďou z prípravného konania. Tieto rozpory vo svojich výpovediach svedkyňa nevedela nijako vysvetliť. Súd v tomto prípade poukazuje na vysoký vek svedkyne (r. 1934) a taktiež značný časový odstup od udalostí. Nakoľko svedkyňa dňa 30.12.2013 zomrela nemohol ju súd opätovne vypočuť a odstrániť tak rozpory v jej výpovediach, tak ako to vo svojom rozhodnutí uviedol Krajský súd. Súd však poukazuje na skutočnosť, že svedecká výpoveď svedkyne D. V. v prípravnom konaní bola v podstate zhodná so svedeckou výpoveďou U. V..

Obžalovaný vo svojej výpovedi uvádzal, že k manželom V. išiel spolu so svojou manželkou a ich malou dcérou. Peniaze položil u nich na stôl v obálke tak, ako mu boli odovzdané v banke, a potom sa venoval dcérke, nakoľko bola uplakaná. Nevedel uviesť, či V. peniaze prerátavali, bol k nim otočný chrbtom. Súd neuveril obrane obžalovaného, a túto má za vyvrátenú svedeckými výpoveďami A. W. ako ja U. V.. Svedkyňa A. W. ani raz vo svojich výpovediach neuviedla, žeby sa jej manžel mal počas toho ako boli u V. sústavne venovať ich dcére. Vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní vypovedala, že videla peniaze rozložená na kôpkach na stole, medzitým sa musela venovať dcérke a od stola odbiehala. Toto korešponduje aj so svedeckou výpoveďou svedka U. V., ktorý vo svojej výpovedi uviedol, že všetci štyria, teda on s manželkou a manželia W. sedeli spolu za jedným stolom. Rovnako aj svedkyňa D. V. v prípravnom konaní uviedla, že p. W. sedel celý čas pri stole a pani W. občas odbiehal k dieťaťu. Z výpovedí svedkov A. W., U. V. a D. V. možno jednoznačne vyvodit', že všetci štyria sedeli spolu za jedným stolom, pričom len svedkyňa A. W., manželka obžalovaného, odbiehala k dcérke.

Obžalovaný ďalej uvádzal, že nevie, či V. peniaze prerátavali. Skutočnosť, že peniaze manželka V. minimálne jedenkrát prerátavali je však opäť potvrdená svedeckými výpoveďami svedkov U. V., D. V. a A. W., pričom táto uviedla, že pani V. peniaze prepočítavala a tieto videla rozložené na kôpkach na stole. Na základe týchto svedeckých výpovedí súd ustálil sled udalostí tak, že manželka V. sedela spolu s manželmi W. za jedným stolom, pričom manželka obžalovaného občas odchádzala od stola, aby sa venovala dcére, pričom tieto peniaze boli minimálne jedenkrát prerátavané manželmi V. priamo pred obžalovaným a boli rozložené na stole. Súd pri svojich úvahách vychádzal z logického predpokladu, že keďže obžalovaný sedel pri stole spolu s V. a tieto peniaze prerátavali pred ním, musel by si všimnúť značný rozdiel vo výške sumy týchto peňazí. Súd tiež poukazuje na tú časť svedeckej výpovede svedka U. V., ktorý uviedol, že peniaze, ktoré im dal obžalovaný boli opatrené páskou, ale neboli pevne zviazané, nakoľko keď jeho manželka zobrala tieto do ruky, tak jej vypadli z tejto pásky. Toto potvrdila vo svojej výpovedi v prípravnom konaní aj svedkyňa D. V.. Z uvedeného možno vyvodiť, že s peniazmi bolo manipulované, predtým ako boli odovzdané manželom V., nakoľko peniaze, ktoré boli obžalovanému odovzdané v banke boli pevne zviazané páskou, čo je viditeľné aj na videozázname.

Spornou zostala otázka výšky kúpnej ceny za predaj záhrady, pričom obžalovaný spolu so svedkyňou A. W. zhodne udávali, že cena bola stanovená vo výške 180.000,- Sk, pričom dopredu uhradili sumu 3000,- Sk ako zálohu a zvyšných 177.000,- Sk odovzdali v ten deň V.. Svedkovia U. V. a D. V. zhodne už v prípravnom konaní udávali, že kúpna cena predstavovala výšku 170.000,- Sk, pričom obžalovaný im ako zálohu vyplatil dopredu sumu 3000,- Sk a v ten deň im obžalovaný uhradil sumu vo výške 167.000,- Sk, a to tak, že najprv im dal sumu 165.000,- Sk, ktorú pred ním prepočítali, a potom im ešte doplatil sumu 2.000,- Sk, teda spolu im uhradil celú kúpnu cenu vo výške 170.000,- Sk. Za účelom odstránenia tohto rozporu súd vypočul dcéru manželov V., H. R., ktorá potvrdila, že jej rodičia predávali záhradu za sumu 170.000,- Sk. Na základe uvedeného má súd za dokázané, že obžalovaný kupoval od manželov V. záhradu za kúpnu cenu 170.000,- Sk, pričom nakoľko už predtým im uhradil zálohu vo výške 3.000,- Sk, v ten deň mu zostávalo doplatiť sumu vo výške 167.000,- Sk. Je teda nepochybné, že nakoľko chcel z banky vybrať sumu vo výške 177.000 Sk, musel najprv odrátať sumu vo výške 10.000,- Sk, pričom mal príležitosť zistiť, že v banke mu bola omylom vyplatená vyššia suma. Skutočnosť, že obžalovaný musel z peniazmi manipulovať predtým ako ich odovzdal manželom, dokazujú aj svedecké výpovede obidvoch týchto manželov, ktorí zhodne uviedli, že peniaze, ktoré im dal obžalovaný boli opatrené páskou, ale neboli pevne zviazané, nakoľko keď p. V. zobrala tieto do ruky, tak jej z tejto pásky vypadli. Z uvedeného možno vyvodiť, že obžalovaný s peniazmi manipuloval, predtým ako ich odovzdal manželom V., nakoľko peniaze, ktoré mu boli odovzdané v banke boli pevne zviazané páskou, čo je viditeľné aj na videozázname.

Súd teda neuveril obrane obžalovaného, že si ani v banke, a ani u manželov V. nevšimol taký značný rozdiel vo finančnej hotovosti, a že s peniazmi nijako nemanipuloval. Z tohto dôvodu súd hodnotí jeho výpoveď ako značne nevierohodnú a účelovú so snahou vyhnúť sa trestnému stíhaniu. Na proti tomu súd uveril výpovedi svedka U. V., že im bola zo strany obžalovaného vyplatená dohodnutá suma vo výške 167.000,- Sk, ktorá bola za prítomnosti obžalovaného riadne prepočítaná.

Aj napriek nedostatku priamych dôkazov, súd usúdil, že nepriame dôkazy sú dostačujúce na preukázanie viny obžalovanému a logicky vedú k jednoznačnému záveru, že skutok sa stal tak ako je uvedený v tomto rozhodnutí.

Takto mal súd preukázané, že obžalovaný si prisvojil omylom vyplatené peniaze v sume 400.000,- Sk čím poškodenej spoločnosti ČSOB spôsobil väčšiu škodu vo výške 13.277.-€ /400.000.-Sk/. Tým naplnil všetky zákonné znaky prečinu zatajenia vecí podľa § 236 odsek 1, odsek 2 Tr. zák., ako po stránke objektívnej tak aj subjektívnej, ktorú súd vzhľadom na okolnosti prípadu hodnotil ako priamy úmysel.

Súd pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmery súd vychádzal zo zásad pre ukládanie trestov. O osobe obžalovaného súd zistil, že doposiaľ nebol súdne trestaný ani prejednávaný pre priestupok a v mieste bydliska požíva dobrú povesť. Preto mu priznal poľahčujúcu okolnosť v zmysle §36 písm. j/ Tr. zák.

Za prečin zatajenia vecí podľa § 236 odsek 2 Tr. zák. stanovuje Trestný zákon trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov až 5 rokov. Keďže u obžalovaného prevyšovali poľahčujúce okolnosti, súd v zmysle § 38 ods.3 Tr. zák. znížil hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu a trest ukladal v trestnej sadzbe 6. mesiacov až 3. roky a 6. mesiacov.

Obžalovanému súd uložil podmienený trest odňatia slobody, keďže pred spáchaním trestnej činnosti viedol riadny život a je predpoklad, že na dosiahnutie účelu trestu nie je potrebné pôsobiť výkonom nepodmieneného trestu odňatia slobody.

V súlade s výsledkami dokazovania súd zaviazal obžalovaného na náhradu škody vo výške uplatnenej poškodenými F. J. a ČSOB a.s..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Okresnom súde Malacky.